

**ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΕΝΙΚΗΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ 2005
ΕΝΔΕΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ**

ΟΜΑΔΑ Α

ΘΕΜΑ Α1.1

(α' τεύχος) σελ. 126: τελευταία παράγραφος από: «Αποφασιστικής σημασίας...έως το δικαίωμα πολιτικής ύπαρξης»

σελ. 128: τελευταία παράγραφος από: «Η αγγλική κυβέρνηση...έως ψήφισμα της υποτέλειας»

ΘΕΜΑ Α.1.2

(β' τεύχος) σελ. 53: Οικονομικός επεκτατισμός και ανταγωνισμός των Ευρωπαϊκών Δυνάμεων

A.2.1

2. → δ

4. → α

5. → β

6. → γ

A.2.2

α. Διομολογήσεις

Η Γαλλία είχε παλιούς οικονομικούς δεσμούς με την οθωμανική αυτοκρατορία αυτή πρώτη είχε συνάψει με τους αλλόθρησκους οικονομικές συμβάσεις εξαιρετικά ευνοϊκές υπέρ αυτής, τις περίφημες διομολογήσεις (1535)

β. Ανακωχή των Μουδανιών

Μετά την Μικρασιατική καταστροφή και στο πλαίσιο ανάθεσης των διαπραγματεύσεων για συνομιλόγηση ειρήνης με την Τουρκία στον Ελ. Βενιζέλο, συμφωνήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 1922 στα Μουδανιά της Προποντίδας ανακωχή ανάμεσα στην Τουρκία και στην Ελλάδα, με βασικό όρο την αναχώρηση των ελληνικών στρατευμάτων από την Αν. Θράκη.

γ. Ψήφισμα της υποτέλειας

Η αγγλική κυβέρνηση το 1824 / 25 ενθάρρυνε την υποβολή υπομνήματος με το οποίο οι Έλληνες ζητούσαν μόνο την αγγλική προστασία. Το κείμενο αυτό επικρίθηκε έντονα και τότε και μεταγενέστερα και είναι γνωστό ως ψήφισμα της υποτέλειας. Διατυπώθηκαν όμως και έντονες επικρίσεις για το ψήφισμα όπως από τον Δημήτριο Υψηλάντη.

ΟΜΑΔΑ Β

B.1. Βιβλίο τεύχος Α σελ. 118-119

«Η Ρωσία το 18αι...αποτυχία του Υψηλάντη κλπ»

«Τον Ιούλιο του 1821...πραγματικότητα»

Ο Τσάρος Αλέξανδρος Α΄ έμεινε αρχικά αναποφάσιτος ανάμεσα στις φιλειρηνικές εισηγήσεις του Νέσελροντ και τις εισηγήσεις άλλων συνεργατών (Καποδίστριας) που πρότειναν πόλεμο. Τελικά παρασύρθηκε από τον Μέττερνιχ παραμένοντας πιστός στις αρχές της Ιερής συμμαχίας που θεωρούσε ότι οι επαναστάσεις αποτελούν νόσημα μολυσματικό και επικίνδυνο.

Βιβλίο, τεύχος Α΄ σελ. 129

«Την 1^η Δεκεμβρίου 1825...αξιώσεων»

Σύμφωνα όμως με το παράθεμα η Ρωσία διαμαρτύρεται επισημαίνοντας ότι η οθωμανική αυτοκρατορία δεν τήρησε τους όρους της συνθήκης του Άκερμαν παρακωλύοντας συστηματικά το ρωσικό εμπόριο στην περιοχή του Βοσπόρου. Παράλληλα στις αρχές Δεκεμβρίου 1827 και μετά τη ναυμαχία του Ναυαρίνου οι πρεσβευτές των Δυνάμεων φεύγουν από την Κωνσταντινούπολη. Λίγους μήνες αργότερα κηρύχτηκε νέος ρωσοτουρκικός πόλεμος (26 Απριλίου 1828 – 14 – Σεπτεμβρίου 1829) γιατί ο τσάρος απαιτούσε εφαρμογή των όρων της συνθήκης του Άκερμαν. Ο ρώσικος στρατός προέλασε στην Ανατολική Βαλκανική κι έφτασε ως την Ανδριανούπολη όπου υπογράφηκε και η ομώνυμη συνθήκη.

Βιβλίο, τεύχος Α, σελ. 130 – 131

«Κατά τη διάρκεια...στα εσωτερικά της Τουρκίας»

Και από το παράθεμα γίνεται αντιληπτό ότι τόσο ο Ουέλιγκτον όσο και οι Γάλλοι φοβόντουσαν ότι η Ρωσία θα πρότεινε μια ευνοϊκότερη για την Ελλάδα λύση. Η μετριοπαθής της στάση όμως όπως φάνηκε από τη συνθήκη της Αδριανούπολης τους κράτησε στις ήδη συμφωνηθείσες λύσεις του πρόσφατου Πρωτόκολλου του Λονδίνου όπου συμμετείχαν από κοινού στην αναγνώριση αυτόνομου Ελλ. Κράτους στη γραμμή Αμβραϊκού Παγησιτικού.

Βιβλίο, τεύχος Α, σελ. 141 – 142

«Σε δεύτερη φάση...ως βασιλέα»

B.2.

Β΄ τεύχος σελ. 34 «Για την ελληνική κυβέρνηση...έως σελ. 35.....δεν ήταν εύκολο να ελέγξουν»

Τα α΄ απόσπασμα επιβεβαιώνει ότι ο Βενιζέλος θεωρεί άκαιρο το κρητικό πραξικόπημα ενώ ο αυστριακός επιτετραμένος σχολιάζει στο β΄ απόσπασμα τη «χλιαρή στάση» των Δυνάμεων και κυρίως της Αγγλίας για το κρητικό ζήτημα.